

VANTAA
Hämeenkylä Skrattböle
arkeologinen tarkkuusinventointi
ja vanhan tiepohjan dokumentointi
2021

Janne Soisalo, Timo Sepänmaa
Timo Jussila

Tilaaaja: Väylävirasto ja Vantaan kaupunki

Sisältö

Perustiedot	2
Tarkkuusinventointi	3
Koekuopitus	3
Kartat	8
Vanhat kartat	9
Vanha kylätontti	10
Vanha tiepohja	11
Lähteet	15

Kansikuva: Alueen länsiosasta, oletetun kylätontin alueen länsiosan eteläpuolelta länteen, oikealla on vanha tiepohja

Perustiedot

Alue: Kehä III parantamisen 3. vaiheessa rakennettava uusi tiealue Hämeenkylässä Skrattbölen (mj. rek. 1000001759, vanha kylätontti) muinaisjäännösalueen etelä- ja itäreunalla, kaikkiaan n. 1000 m² alalla, sekä saman nimiseksi muinaisjäännökseksi merkitty vanha tiepohja (1000010763) edellisen etelä – lounaispuolella.

Tutkimuslupa: 26.04.2021 MV/48/05.04.01.02/2021

Tarkoitus: Selvittää onko uuden tiealueen muinaisjäännösalueelle ulottuvilla osilla kiinteää muinaisjäännöstä, sekä dokumentoida tienparannuksessa tuhoutuva vanha tie.

Työaika: Maastotyö 27.-29.4.2021

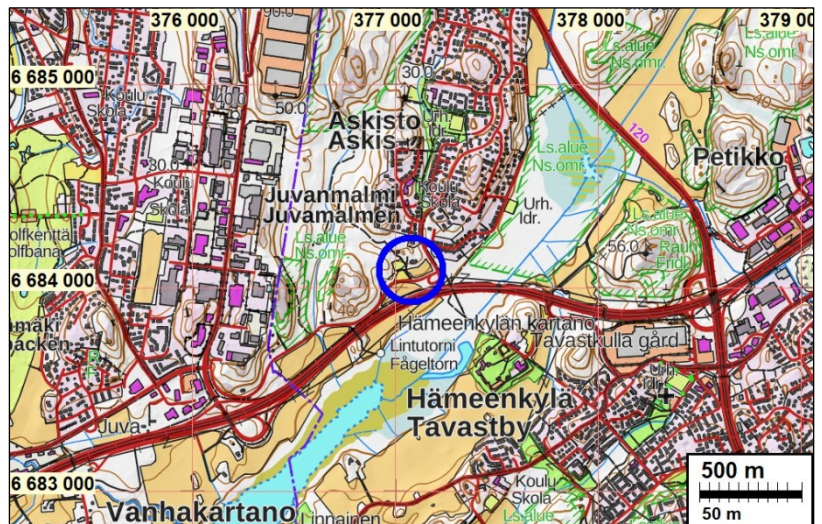
Kustantaja: Väylävirasto ja Vantaan kaupunki

Tekijät: Mikroliitti Oy, Maastotyö Janne Soisalo, Timo Sepänmaa. Raportin koostaminen ja arkistotyö Timo Jussila.

Aiemmat tutkimukset: Suhonen, V-P. 2005. Vantaan keskiaikaisten kylätonttien inventointi 2005; Suhonen, V-P. 2007. Vantaan keskiaikaisten teiden inventointi vuonna 2007. Niukkanen & al. 2008, pieni koekuopitus alueen pohjoisosassa. Pesonen & Koivisto 2018, tarkastus.

Tulokset Tutkimuksessa ei todettu kiinteitä muinaisjäännöksiä eikä muitakaan merkkejä vanhasta ihmistoiminnasta tiehankkeen vaikutusalueella. Vanhan kylätontin olemassaolosta ja sijainnista ei ole minkäänlaisia konkreettisia todisteita. Sen muinaisjäännösstatus perustuu yksinomaan oletukseen ja sen sijainti oletuksen mukaan ja oletettuun paikantamiseen. Muinaisjäännös siten ei täytä muinaisjäännöksen kriteereitä - sitä ei ole todettu ja sillä ei ole todettua sijaintia. Ehdotamme että muinaisjäännös poistetaan. Vanhan tiepohjan (ainakin jo 1600-luvulla olemassa ollut) poikki kaivettiin kolme leikkausta. Mitään erityistä leikkauksissa ei ollut.

Selityksiä: Koordinaatit ja kartat ovat ETRS-TM35FIN koordinaatistossa. Kartat ovat Maanmittauslaitoksen maastotietokannasta 06/2021, ellei toisin mainittu. Muinaisjäännösrekisteri on tarkastettu 06/2021. Valokuvia ei ole talletettu mihinkään viralliseen arkistoon, eikä niillä ole mitään kokoelmatunusta. Valokuvat ovat digitaalisia ja ne ovat tallessa Mikroliitti Oy:n serverillä. Kuvat: tekijät.

Tarkkuusinventointi

Vantaan Hämeenkylässä tekeillä olevan Kehä III parantamisen 3. vaiheen uusi tiealue laajenee osittain Hämeenkyllän Skrattbölen vanhan kylätontin muinaisjäännösalueen etelä- ja itäreunalle, kaikkiaan n. 1000 m² alalle. Vantaan kaupunginmuseo antoi lausunnon, jonka mukaan alue tulee inventoida arkeologisesti ennen tien rakentamista ja siinä on selvitettävä, onko tiealueelle jäävällä muinaisjäännöksen osalla kiinteää muinaisjäännöstä. Lisäksi edellisen lounaispuolella sijaitsevan ja muinaisjäännökseksi merkitty vanha tiepohja tulee osin jäämään uuden tiealueen alle. Tämä vanha tiepohja on dokumentoitava.

Väylävirasto tilasi tarkkuusinventoinnin ja dokumentoinnin Mikroliitti Oy:ltä. Inventoinnin ja dokumentoinnin maastotyön tekivät Janne Soisalo sekä Timo Sepänmaa työn kannalta erinomaisissa olosuhteissa, 27.-29.4.2021.

Muinaisjäännökset (tie ja kylätontti) on todettu V-P Suhosen tekemässä inventoinnissa v. 2005. Muinaisjäännökseksi merkityn oletetun kylätontin pohjoisosassa on tehty pieni koekaivaus v. 2008 (Niukkanen & al.). Siinä ei havaittu mitään muinaisjäännökseen viittaavaa. Alueen itäpuolella tehtiin koekuopitusta v. 2017 (Vaisänen & al.). Siinä ei havaittu mitään mainittavaa.

Skrattbölen vanha kylätontti on todettu ja paikannettu 1600-luvun lopun sekä 1700-luvun alun maakirjakarttojen nimistön ja peltokuvioiden perusteella. Kylän on arveltu hävinneen jo 1600-luvulla (Suhonen 2005). Konkreettisia havaintoja muinaisjäännöksestä ei kuitenkaan ole saatu. Muinaisjäännöksen paikannus ja rajausta perustuvat oletukseen eikä varmaa tai edes viitteellistä tietoa alueella mahdollisesti sijainneesta ja säilyneestä muinaisjäännöksestä ole olemassa.

Tutkimusalueena olivat ne kaksi kohtaa, jossa muinaisjäännösrajaus ja uusi tiealuerajaus leikkaavat, toinen muinaisjäännösalueen lounaisosassa ja toinen sen itäreunalla, kaikkiaan n. 100 m² alalla. Tutkimus ulottui paikoin jonkin verran kyseisten alueiden ulkopuolelle.

Koekuopitus

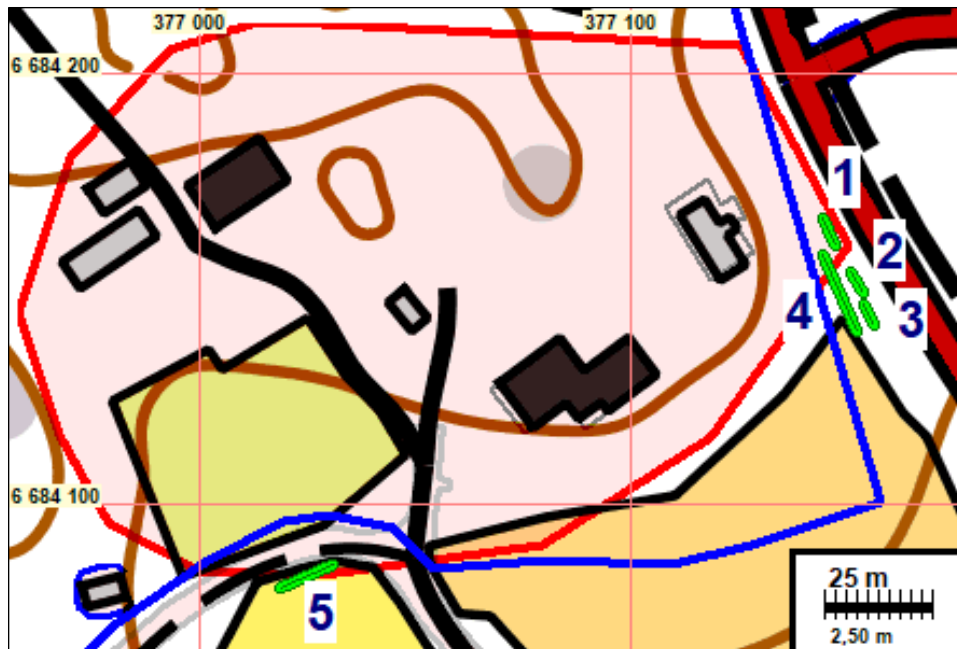
Tarkkuusinventointi tehtiin Skrattbölen historiallisen kylätontin etelä- ja itäreunoilla kohdissa, jotka jäävät Kehä III tien parantamiseen liittyvien rakenteiden tai tiealueiden alle. Tarkkuusinventointi tehtiin havainnoiden tutkimusalueet silmämääräisesti ja käymällä ne läpi metallinpaljastimella. Tämän jälkeen kaivettiin kaivinkoneella kaksi metriä leveitä, pituudeltaan vaihtelevia koeoja mahdollisten maan alla säilyneiden rakenteiden ja kulttuurikerrosten havaitsemiseksi.

Kylätontin (oletetun) **muinaisjäännösalueen länsiosan eteläreunalle** sijoittuva tutkimusalue on suureksi osaksi nykyisin käytössä olevia pihateitä. Tiehankkeen vaikutusalueella on nykyisten teiden lisäksi vain pieni kaistale mahdollista vanhan kylätontin aluetta. Lisäksi teiden eteläpuolelle jää pieni peltoala, joka on muinaisjäännösalueen sisällä. Tutkimusalueeseen kuuluva, teiden pohjoispuolella oleva kylätontin alue on kahden tien väliin jäävää ojan piennarta, jossa kulkee vanhoja sähkö- ja datakaapeleita. Vanhojen kaapelilinjojen perusteella tällä alueella ei voi olla jäljellä ehjiä maakerroksia kuin ehkä nimeksi. Silmämääräisesti tarkastelemalla ei myöskään havaittu lähistöllä mitään viitteitä mahdollisista rakenteista tai muusta vanhaan kylätonttiin liittyvästä toiminnasta. Tästä syystä koeoja sijoitettiin teiden eteläpuolen pellolle. Pelloltakaan ei kuitenkaan saatu havaintoja kylätontista. Siellä havaittiin olevan tyypillinen savinen maannos, joka muuttui noin 20 cm paksuisen kyntökerroksen jälkeen kovaksi ja vaaleaksi saveksi. Koeoja dokumentoitiin valokuvaamalla ja tallentamalla sen sijainti satelliittipaikantimella.

Tutkimusalueen koillisosa, muinaisjäännösalueen itäreunalla, Askistontien varrella oli matalaa ja märkää painannetta, jossa oli seisovaa vettä. Kasvillisuudesta päätellen notkelma pysyy kosteana läpi vuoden. Kylätontin itäpuolella sijaitseva tutkimusalue rajautuu idässä Askistontiehen, josta maa nousee loivasti kohti länttä. Myös Askistontiehen rajautuva osa oli märkää ja siinä kasvoi kosteikolle tyypillisiä kasveja. Muilta osin tutkimusalue on ollut tiheää kuusikkoa, joka oli nyt kaadettu ja viety pois. Paikka ei vaikuttanut muinaisjäännöksen löytymisen kannalta mitenkään potentiaaliselta ja tätä arviota tukivat myös saadut havainnot.

Koko alue käytiin läpi silmämääräisesti ja kuivat osat tutkittiin metallinpaljastimella. Kaikki metallinpaljastimella tehdyt löydöt olivat viime vuosituhannen lopulle ajoittuvia. Tutkimusalueen kivi- ja osaan tehtiin kaivinkoneella neljä noin kaksi metriä leveää ja pituudeltaan vaihtelevaa koeojaa, jotka sijoitettiin kattamaan mahdollisimman suuri osa tutkittavasta alueesta. Koeoja 4, joka oli kaikista ojista pisin, ulottui muinaisjäännösalueen eteläpuolella olevalle pellolle saakka. Koeojista ei saatu mitään havaintoja rakenteista tai kulttuurikerroksista. Maa oli kaikkialla hyvin koskemattoman oloista. Maanpinnalla oli noin 10 cm paksuinen kerros kariketta ja humusta, jonka alla tavattiin vaalea ja kova savi. Myös tutkimusalueen eteläpuolella olevaan peltoon ulottuvassa osassa koeojaa maaperä oli hyvin savista eikä siinä erottunut selvää pellon kyntökerrosta. Koeojat dokumentoitiin valokuvaamalla ja tallentamalla niiden sijainti satelliittipaikantimella.

Tutkimuksessa ei todettu kiinteitä muinaisjäännöksiä tihankkeen vaikutusalueella eikä saatu mitään viitteitä historiallisen kylätontin ulottumisesta tutkimusalueelle. Ojien mitat ja sijainnit on mitattu puolen metrin ulkoisella tarkkuudella GNSS RTK-laitteella. Tiedot maakerrosten paksuudesta ovat yleistyksiä, sillä koeojat olivat pitkiä ja syvyys vaihteli hieman maaperän muotojen mukaan.

Koeojat vihreällä. Uusi tiealueen raja sinisellä. Muinaisjäännösalue punaisella

Koeoja 1

Pohjoispääty: 6684166.5 / 377144.6, eteläpääty: 6684159.3 / 377144.2, pituus 7 m, leveys 2 m. Kokonaissyvyys 40 cm. Pintakerros kariketta ja humusta noin 10 cm. Savista moreenia. Puhdas ja savinen pohjamaa 30 cm. Ei löytöjä.

Koeja 2

Pohjoispääty: 6684146.3 / 377154.0, eteläpääty: 6684141.39 / 377156.81, pituus 5 m, Leveys 2 m. Kokonaissyvyys 40 cm, Pintakerros kariketta ja humusta noin 10 cm. Puhdas ja savinen pohjamaa 30 cm. Ei löytöjä.

Koeja 3

Pohjoispääty: 6684153.7 / 377151.4, eteläpääty: 6684149,0 / 377154.1, pituus 5 m, leveys 2 m. Kokonaissyvyys 40 cm. Pintakerros kariketta ja humusta noin 5–10 cm. Puhdas ja savinen pohjamaa 25–30 cm. Ei löytöjä.

Koeja 4

Pohjoispääty: 6684157.9 / 377144.5, eteläpääty: 6684139.93 / 377152.83, pituus 18 m, leveys 2 m. Kokonaissyvyys 30–40 cm. Pintakerros kariketta ja humusta tai savista peltomultaa noin 10 cm. Puhdas ja savinen pohjamaa 20–30 cm. Ei löytöjä.

Koeja 5

Muinaisjäännösalueen lounaisreunalla. Länsipääty: 6684080,6 / 377018,6, itäpääty 6684085,9 / 377030,9, pituus 14 m, leveys 2 m. Kokonaissyvyys 30 cm. Pintakerros savista peltomultaa noin 10 cm. Puhdas ja savinen pohjamaa 20 cm. Ei löytöjä.

Y

leiskuvia alueelta

lounainen tutkimusalue kaakosta ja lounaasta.

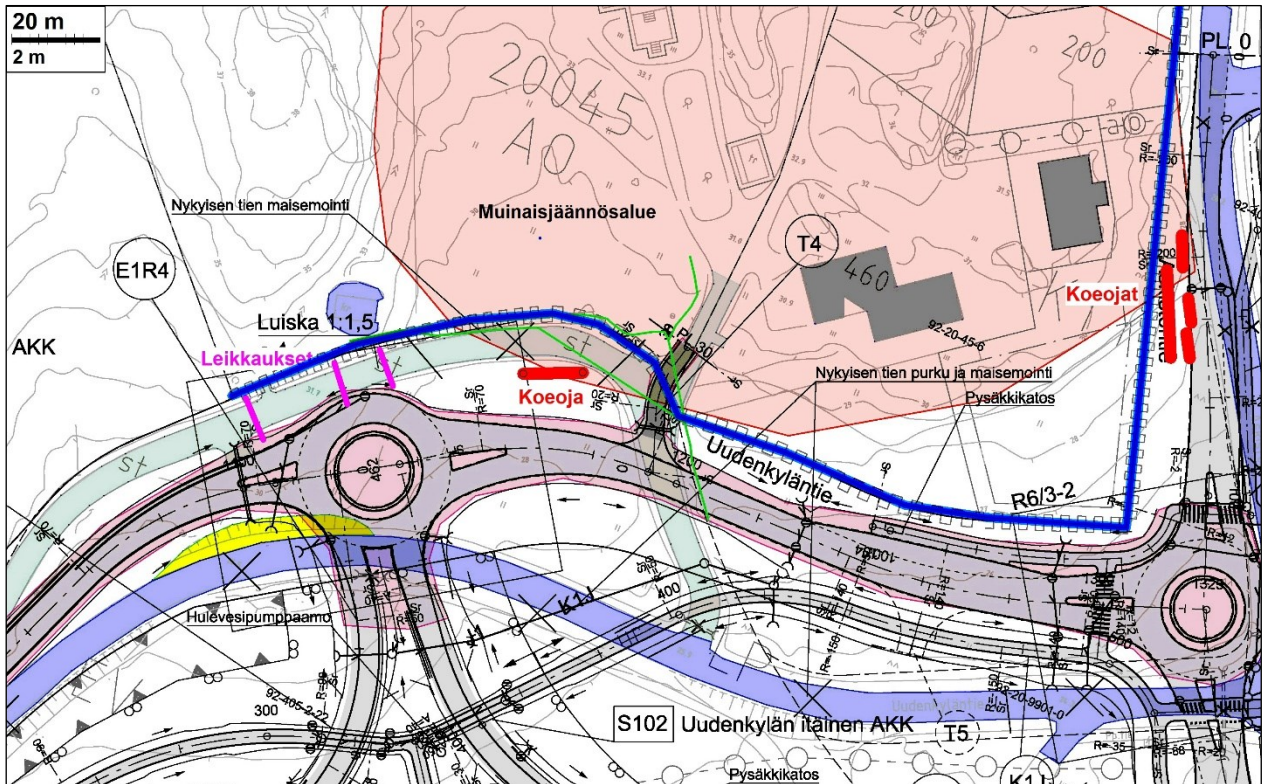

Itäinen tutkimusalue pohjoisesta ja Kaakosta

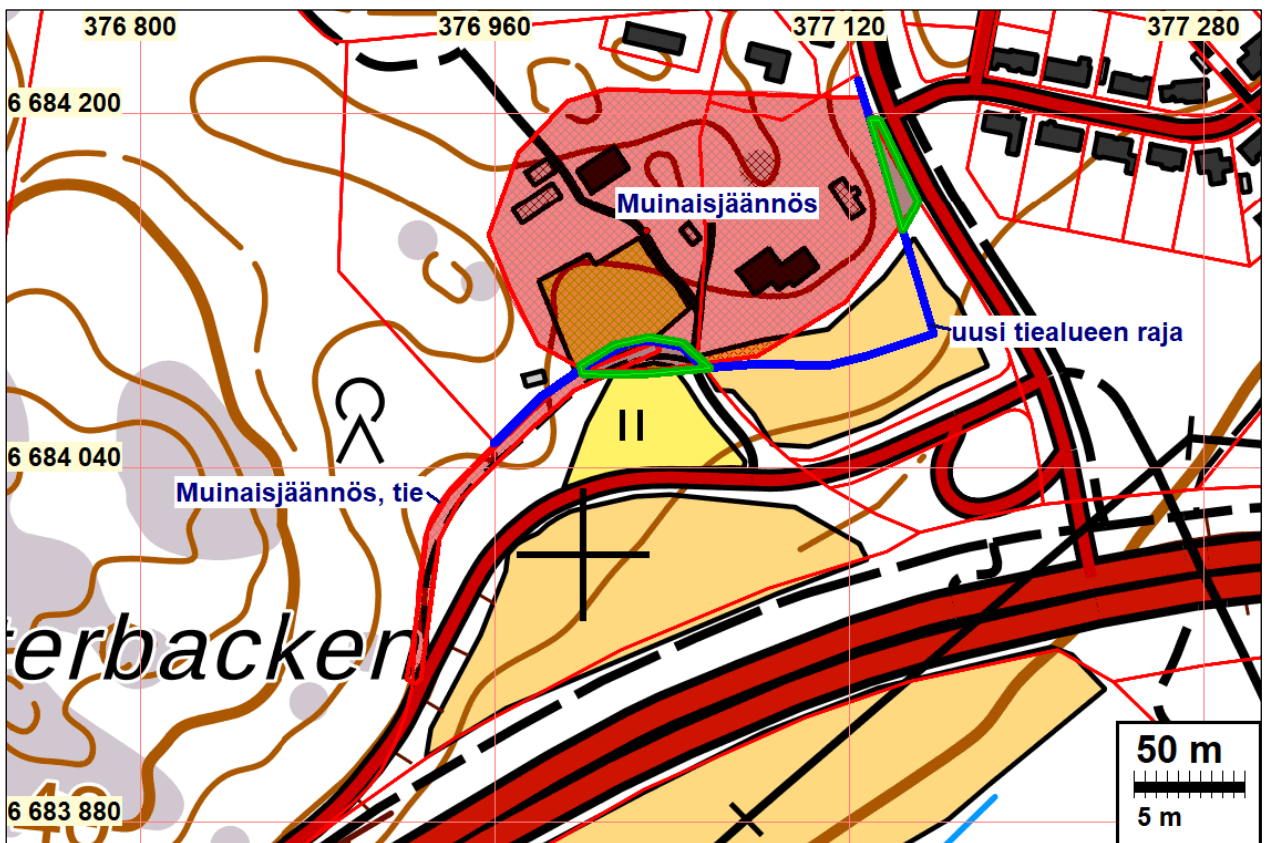

Vasemmalla: Muinaisjäännösalueen eteläpuolista peltoa.

Kartat

Ote tilaajan suunnitelmakartasta, Muinaisjäänösalue punaisella ja tiealueen uusi raja sinisellä. Maahan asennetut kaapelit vihreällä

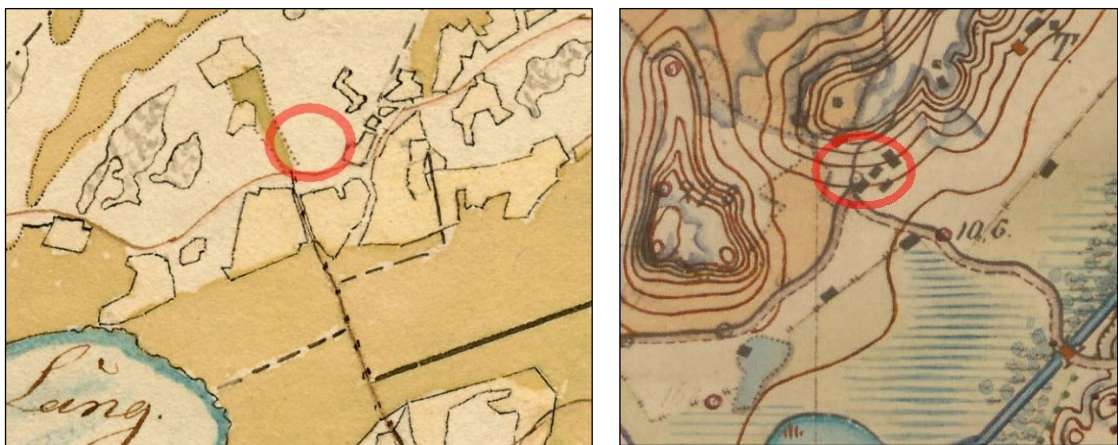

Tutkimusalueet – muinaisjäänöksen (pun.) ja uuden tiealueen (sin. viiva) leikkaukset vihreällä. Vanhalle tielle kaivettiin kolme poikkileikkausojaa.

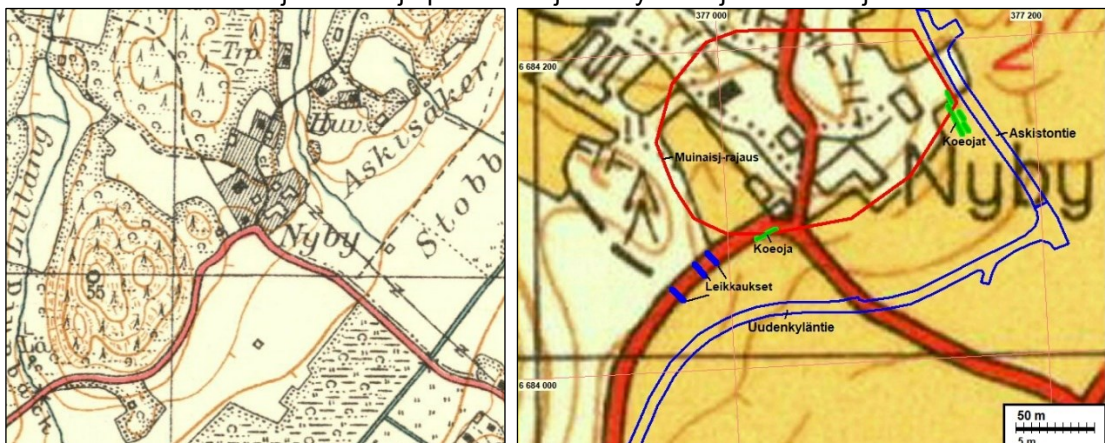
Vanhat kartat

Otteet Tavastbyn kartasta vuosilta 1691 ja 1700. Nykyinen muinaisjäännösalue on merkitty niihin päälle punaisella palloilla. 1691 kartalla paikannus on epämääräisempi - kuten on karttakin – ja 1700 kartalla tarkempi (paikannukset T. Jussila). Ainoa tieto muinaisjäännöksestä eli vanhan ja hävinneen Skratbölen kylän sijainnista perustuu näiden karttojen tulkintaan (peltokuvia ja nimistö). 1691 kartalla oikealla ylhäällä oleva harmaa peltolohko on "Skratt åkern" minkä perusteella kylä on seudulle paikannettu.

Ote Tavastbyn kartasta v. 1820 ja Senaatinkartasta 1870. Nybyn tila – minkä alueella muinaisjäännös on – on merkitty ensimmäisen kerran 1840 pitäjänkarttaan, Alla ote topografisesta kartasta v. 1939 ja peruskartasta v. 1958. Peruskarttaan on merkitty päälle tutkimuksen aikainen (poistettu) Uudenkyläntie, nykyinen Askistentie sekä muinaisjäännösraja punaisella ja tehdyt koeajat vihreällä ja vanhan tien leikkausojat

Vanha kylätontti

Suhonen kuvaa inventointikertomuksessaan Skratböleä seuraavasti:

”Skrattböle mainitaan ensimmäisen kerran vuonna 1556. Skratbölessä on ollut tuolloin kaksi taloa. (KA 2936, Es 704; VMATK.) Saulo Kepsun mukaan (2005, s. 167) Skratböle on sijainnut Hämeenkylässä pohjoisosassa. Kuvaus: Kahden mäen väliin jäävässä ”laaksossa” sijaitsevalla tonttimaalla on nykyään omakotitaloja ja ratsutila. Rakennustyöt ovat vaikuttaneet jonkin verran paikan topografiaan. Myös ympäristön maankäyttö on muuttunut. Tontti on jäänyt omakotitaloalueen ja Kehä III:n väliin.” (Suhonen 2005, s. 52)

Paikannusmetodia hän kuvaa seuraavasti:

”Ensimmäiset tarkat tiedot Vantaan kylätonttien sijainneista ovat 1600 – ja 1700-luvuilta säilyneissä vanhimmissa kartoissa. Kartoilta saattavat näkyä joidenkin kylien keskiaikaiset tontit. On kuitenkin jokseenkin varmaa, että osa kylistä on vaihtanut paikkaansa joko jo keskiajan kuluessa tai 1500- ja 1600-luvuilla. Tällaiset hylätyt tontit on merkitty kartoille vain harvoin ja ilmenevät usein pelkkinä paikanniminä ja peltokuvioina.” (Suhonen 2005, s. 11)

Väisänen täydentää tietoja paikasta:

”Molemmat tilat liitettiin Tavastkullan säteriin. Vanhin kartta alueesta on Samuel Broteruksen vuoden 1691 kartta. Tällä Broteruksen puhtaaksi piirretyllä kartalla ei enää Skratbölen kylää esiinny, vaan ainoa viite siitä on kartalle merkitty Tavastkullan kartanolle kuulunut pieni Skrat åkern -niminen peltoalue (Kepsu 2005: 167). Saulo Kepsu (2005: 167) on sijoittanut pellon nykyisten Tulvaniityntien ja Askistentien risteyksestä länteen. Skrat åkernin lisäksi lähialueella on kaksi käyttämättömäksi mainittua peltoaluetta: 5/åss åkern ja Broo åkern. Skratböle on oletettavasti sijainnut jossain näiden kolmen pellon lähistöllä. (Kepsu 2005: 167; Suhonen 2008: 37.)” Väisänen 2007, s. 7.

Vuonna 2008 muinaisjäännöksellä tehtiin pieni koekuopitus: ”Marianna Niukkanen, Veli-Pekka Suhonen ja Wesa Perttola koekaivaus 2008 Huomautuksia: 31.3.2008 tehtiin kaavoitussuunnitelmien vuoksi tarkastus kylätontin pohjoisosassa, jonne on suunnitteilla kaksi omakotitalon paikkaa, yksi talo vanhan tielinjan kummallekin puolelle. Aluelle kaivettiin kuusi koekuoppaa lapiolla ja maanomistajan kaivinkoneella. Merkkejä kiinteistä muinaisjäännöksistä ei kuitenkaan tältä alueelta löytynyt. Pintamaan alla oli ohut savikerros ja sen alla perusmaa (hiekkaa).” Muinaisjäännösrekisteri (1000001759).

Pesonen ja Koivisto toteavat v. 2018 inventoinnissa paikasta: ”Tarkastus 22.5 ja 8.8.2018. Alueella on hevosaitauksia ja vanhempaa rakennuskantaa, mm. tontin eteläosassa asuinrakennukseksi muutettu vanha navetta. Piha-alueella voi hyvin olla säilyneitä kulttuurikerroksia ja rakenteita.” Muinaisjäännösrekisteri (1000001759)

Muinaisjäännöksen olemassaolo ja paikannus perustuvat yksinomaan 1691 ja 1700 kartoilta tehtyyn Skratby nimiseen peltolohkoon ja kartoille merkittyihin peltokuvioihin ja kyseisen kuvion paikantamiseen nykyiselle kartalle ja -maastoon. Alueen reunamille ja itäpuolelle tehdyissä koekuopissa ei ole havaittu yhtään mitään vanhaan asutukseen viittaavaa. Reunamia lukuun ottamatta muinaisjäännökselle ja sen keskiosiin ei ole tehty yhtään koekuoppaa eikä siellä missään ole havaittu myöskään maanpäällisiä viitteitä muinaisjäännöksestä. Näyttöä ei siis oletuksille ole.

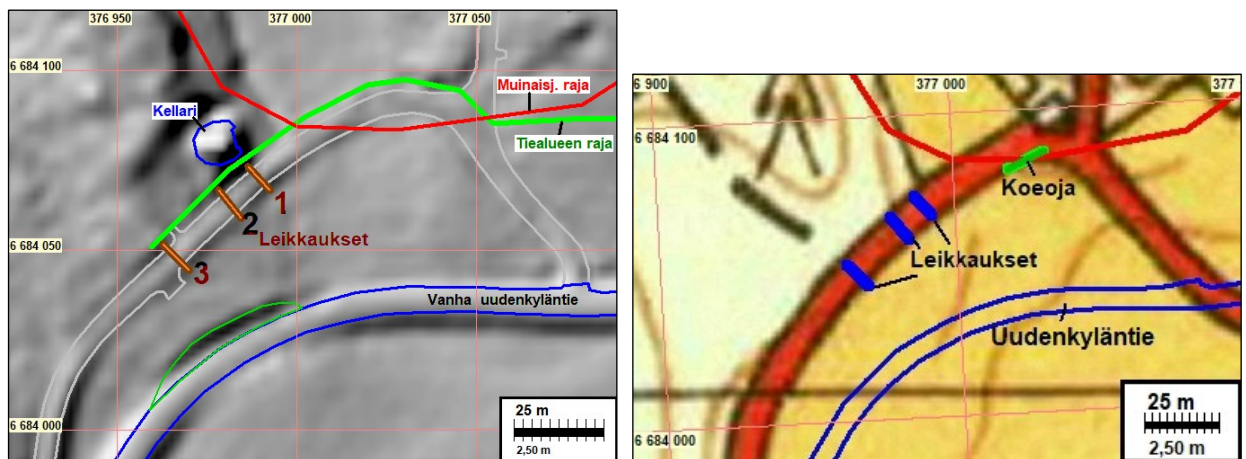
Muinaisjäännös, sen paikannus ja rajaus ovat siis spekulatiota – ne perustuvat oletukseen. Mitään konkreettista näyttöä muinaisjäännöksestä ei ole. Muinaisjäännös ei siis täytä nykyisiä kiinteän muinaisjäännöksen kriteereitä mitenkään. Ehdotamme, että muinaisjäännös poistetaan tai sen status muutetaan mahdolliseksi muinaisjäännökseksi saatteella: ”*tällä tai lähialueella voisi mahdollisesti sijaita vanha, 1600-luvulla hävinneen Skratbölen kylän tonttima*”

Vanha tiepohja

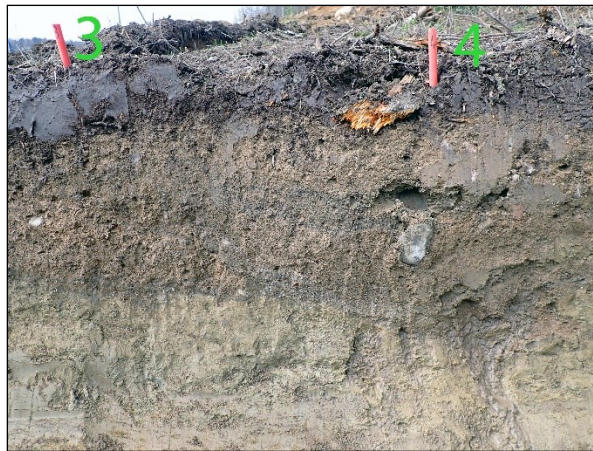
Hämeenkylässä Skrattbölen alueella osittain säilynyt vanha tieura sijaitsee Skrattbölen historiallisen ajan kylätontin välittömässä läheisyydessä. Vanha tielinja on merkitty 1600- ja 1700-lukujen kartoille suuripiirteisesti ja tarkasti vasta v. 1820 ja sen jälkeisille kartoille.

Vanhan tielinjan aluetta tutkittiin tekemällä sopiviin kohtiin poikkileikkauskaivannot, jolloin tieuraan liittyvät rakennekerrokset ja muut havainnot voitiin dokumentoida. Tutkimuksissa varauduttiin tielinjan osalta myös mahdolliseen ajoitusnäytteeseen, jota ei kuitenkaan otettu. Tutkimuksen tarkoituksena oli selvittää arkeologisen kulttuuriperinnön säilyneisyys ja laajuus tiehankkeen vaikutusalueella, jotta voidaan arvioida mahdollinen jatkotutkimuksen tarve.

Vanha tie tutkittiin ensin silmämääräisesti, jonka jälkeen tehtiin kaivinkoneella kolme poikkileikkauskaivantoa sopiviksi katsottuihin kohtiin. Näistä yksi tehtiin paikkaan, jossa tie kulkee hieman alavammassa kohdassa ja kaksi paikkaan, jossa tie kulkee moreenikumpareella. Varsinaisia tiehen liittyviä rakenteita ei havaittu, eikä niitä tullut esiin poikkileikkauksissa. Poikkileikkauksissa näkyi erilaisia täyttöön ja tien levennykseen liittyviä kerroksia.

Laaja-alaisempia karttoja luvussa kartat. Vasemmalla pohjalla Mml:n rinnevarjostus. Siinä uusi tiealueen raja vihreällä. Punaisella oletetun kylätontin muinaijännösraja. Harmaalla viivalla on rajattu vanha tiepohja, joka on myös muinaijännösalue. Oikealla ote v. 1958 peruskartasta, johon on päälle piirretty Uudenkyläntie ennen tätä tienparannusta sekä leikkausten paikat.

Poikkileikkaus 1. N/E 6684070.20 / 376989.06. Sijaitti pienen notkelman kohdalla. Sen leveys oli 8 metriä. Tiehen kuuluvien sorakerrosten päällä oli noin 10 cm paksuinen karike- ja humuskerros. Tämän alla oli noin 70 cm paksuudelta erilaisia sorakerroksia, joiden alla oli puhdasta savea. Kaikista alimmassa sorakerroksessa oli sekoittuneena tiilimuruja. Savi ulottui tien puolivälissä lähelle tien pintaa noin 20 cm syvyyteen saakka. Tien eteläinen puolisko vaikutti olevan mahdollisesti myöhemmin täytettyä levennystä ja aivan tien eteläreunassa oli ilmeisesti soralla täytetty vanha oja, joka oli täytetty ruskealla soralla. Koordinaatit on mitattu kaivannon kohdalta keskeltä tielinjaa. Punaisten merkkipaalujen väli on 1 m.

Poikkileikkaus 2. N/E 6684062.99 / 376981.14 Toinen kaivanto sijaitsi matalan mäen harjalla. Sen leveys oli 9 metriä. Tie on tehty moreenipohjalle, joka on samaa maata kuin metsänpuoleisessa tieleikkauksessa oli näkyvissä. Tiehen kuuluvien sorakerrosten päällä oli noin 10 cm paksuinen karike- ja humuskerros. Tiesora muodosti noin 40 cm paksuisen kerroksen, jossa ei ollut näkyvissä selkeitä toisistaan eroavia täyttökerroksia. Tien keskivaiheilla pohjamaan muodostanut moreeni ulottui noin 30 cm syvyyteen asti. Sen molemmin puolin erottuivat pyöränurat, joita oli täytetty soralla. Leikkauksen eteläpäässä sekoittunut sorakerros oli noin 80 cm paksu ja sillä oli ilmeisesti täytetty tien ja pellon välissä kulkenut oja.

Koordinaatit on mitattu kaivannon kohdalta keskeltä tielinjaa. Punaisten merkkipaalujen väli on 1 m

Poikkileikkaus 3

Poikkileikkaus 3. N/E 6684044.48 / 376963.01 Kolmas kaivanto sijaitsi mäen harjan länsipuolella. Tiehen kuuluvien sorakerrosten päällä oli noin 10 cm paksuinen karike- ja humuskerros. Tiesora muodosti kauttaaltaan noin 50 cm paksun kerroksen paitsi tien puolivälissä, jossa oli suuria halkaisijaltaan 20–40 cm kiviä, jotka alkoivat tien pinnasta noin 30 cm syvyydessä. Sorasten täyttökerroksien alla oli tien eteläpuoliskossa savi ja pohjoispuoliskossa moreeni. Pohjamaalajit vaihtuivat tien puolivälin tienoilla, jossa myös suuret kivet sijaitsivat. Tien eteläinen puolisko vaikutti olevan mahdollista myöhempää täyttöä ja levennystä, sillä myös tässä leikkauksessa vanha tien ja pellon välinen oja näytti olevan täytetty soralla.

Espoo 14.12.2021

Timo Sepänmaa
Janne Soisalo
Timo Jussila

Lähteet

Suhonen V-P. 2005: Vantaan keskiaikaisten kylätonttien inventointi vuonna 2005. Museovirasto.

Suhonen V-P. 2007: Suhonen V-P. 2005: Vantaan keskiaikaisten kylätonttien inventointi vuonna 2005. Museovirasto.

Väisänen R ja Heinonen T 2013: Vantaan Askistonpuistikon arkeologiset koetutkimukset 11.6.-14.6.2013. Vantaan Kaupunginmuseo.

Brotherus, S 1691: Geometrisk Charta Öfwer Tafwasteby Gård i Helsingh Sochn och Bårge Lähn. Afmät Åhr 1691 (B11b 2/1).

Brotherus, S 1700: Skogz Charta Uppå Gambelgård och Tafwstby. (B7 14/3)

Brotherus, S 1700: Charta uppa Tafwastby i Helsingh Sochn och Bårge Heradh Afmat 1700. (B7 14/1).

Helsingin (pitäjä) Pitäjänkartta 1840. Maanmittauslaitos.

Peruskartta 2043 01, 1958,1964, 1967, 1978. Maanmittauslaitos.

Petelgh F.F. 1820: Transport Charta öfver Tavastby Ägor belägne uti Hellsinge Socken, Borgo Härad och Nylands Län.

Senaatinkartta 1870-1871, Rivi VII, Lehti 29. Maanmittauslaitos.

Topografikartta 1:20 000, Hämeenkylä (tilausnumero 2043 01), 1937, 1939, 1945. Maanmittauslaitos.